voor collega

Jouw bureau

Op maandag stond jouw koffie altijd als eerste klaar. Je kende iedereen bij naam, ook de nieuwe stagiair, ook de schoonmaker die om zes uur begon. Jij maakte van een kantoor een plek waar mensen graag kwamen.

We werkten jaren naast elkaar. Geen familie, misschien zelfs geen vrienden, maar iets ertussenin waar nog geen goed woord voor bestaat. Mensen die elkaar elke dag zien. Die weten hoe de ander zijn koffie drinkt, welke grap er op vrijdag komt, wanneer je beter even niets kunt vragen.

Nu staat je stoel tegen je bureau geschoven. Er ligt nog een briefje in jouw handschrift, een lijstje met dingen die je nog wilde doen. We durven het niet weg te gooien.

Werk lijkt soms zo gewoon. Maar jij liet zien dat het dat niet is. Dat je tussen deadlines en vergaderingen iemand kunt zijn die het verschil maakt. Die vraagt hoe het echt gaat, en dan blijft staan voor het antwoord.

Wij gaan door, omdat dat moet. Maar we doen het een beetje zoals jij. Iets vriendelijker. Iets langer bij de koffieautomaat.

Dank je, voor al die gewone dagen. Ze waren niet gewoon.

Lisanne Kors, Voor ik het vergeet

Je mag dit gedicht gebruiken bij een afscheid, met vermelding van de naam van de dichter. voorikhetvergeet.com